

ACT I

SCÈNE 1

*IJzig blauwe mistflarden drijven over een leeg podium. Op het horizontoek is de maan geprojecteerd. We horen de echo van voetstappen over de kasseien en uit de mist doemt de eigenaar van die voetstappen op en loopt naar de rand van het podium. Als zijn silhouet zichtbaar wordt horen we een kerkklok slaan en verschijnt een wijzerplaat (met Romeinse cijfers) op de projectie van de maan. De gestalte is **Charles Dickens**.*

1. Prologue/Kerstplezier - Ebenezer Scrooge & Koor

De muziek start onder de scène. Dickens blijft staan en spreekt met heldere stem. Het is de Dickens zoals we hem uit plaatjes kennen: een vriendelijk, vaderlijk persoon.

Dickens: Er was eens een tijd, want tijd is alles wat we hebben, hoe we die tijd willen gebruiken is onze eigen keuze maar onthoud, tijd is kostbaar! Je kunt hem niet bezitten maar je kunt hem wel gebruiken. Je kunt hem niet bewaren, maar wel besteden. En als je hem kwijt bent, krijg je hem nooit, nooit meer terug.

Een lantaarnopsteker trekt een enkele straatlantaarn het podium op en steekt deze aan met een lange aansteker.

Dickens: Maar wat als je een tweede kans krijgt om je leven opnieuw te leven? Welke keuzes zou je maken? Dit is het verhaal van een heer die die tweede kans gekregen heeft. Een kans om te veranderen wat gebeurd is, een kans om iets goed te maken. Een kans om de tijd terug te draaien

Dickens: Er was eens - van alle goede dagen in het jaar,

Lantaarnopsteker: ***Hoor, de klok slaat vijf uur!***

Koor: **Allen: Hoor de klok slaat vijf uur!**
Tenoren: Hoor de klok slaat vijf uur!
Bassen: Hoor de klok slaat vijf uur!

In de mist wordt een vuurkorf zichtbaar. Enkele straatschoffies en mannen in armoedige kleding staan er omheen hun handen te warmen.

Straatschoffies: **Tjonge, 't is koud, hè?**
Tjonge, 't is kil!
We zijn net schaapjes,
Levend gevild!

Dickens: Het was op de mooiste avond van het jaar, op kerstavond. De kille steegjes van Londen versierd waren met hulst, takjes en besjes die knisperden in de warmte van de lichtjes in winkels en stalletjes.

Een jongetje met een olielamp rent over het podium naar een echtpaar, terwijl hij zijn hand ophoudt. Zij wuiven hem weg. Hij kijkt om zich heen op zoek naar andere potentiële klanten. Het lampenjongetje rent naar Dickens, stopt en houdt zijn hand op.

Lampenmeisje: **Koop een lichtje,**
koop een lichtje,
voor een penny.

Koor: **Wij zijn bevroren tot op het bot / Koop een lichtje**
Tjonge, 't is koud hè, tjonge 't is kil / Koop een lichtje
Wij zijn bevroren tot op het bot / voor een penny
Tjonge, 't is koud hè, tjonge 't is kil

Dickens glimlacht en geeft de jongen een penny uit zijn vestzakje.

Dickens: Vrolijk kerstfeest, jongen.

Lampenmeisje: **Wees nu gezegend,**
u bent speciaal.
Heel anders dan and'ren,
u bent zo royaal!

De jongen rent weg en verdwijnt in de mist.

Koor: **Tjonge, 't is koud hè, tjonge 't is kil / Hoor de klok slaat vijf uur**
Wij zijn net schaapjes levend gevild (4x)

Dickens: En hoewel het buiten bijtend koud was, bijna te koud om adem te halen, sloegen de mensen hun handen tegen hun borst en stampten hun voeten op de straatkeien om warmer te worden, het hart vol van de kerstgedachte.

Een heer loopt met ferme pas langs de lantaarnopsteker.

Lantaarnopsteker: ***Hoor, de klok slaat vijf uur!***

Heer: Neemt u mij niet kwalijk, het valt mij op dat u al een hele tijd vijf uur roept. Het zou nu toch later moeten zijn?

Lantaarnopsteker: Klopt meneer, maar ik word alleen per uur betaald.

Hoor, de klok slaat vijf uur!

Dickens: Ieder mens met geluk in zijn hart, had een opgewekte tred en boven alles, de wil om op zijn minst één van de 365 dagen in een jaar, goed te doen.

Een aantal verlichte handkarren wordt het podium opgereden en de façades van huizen met verlichte ramen worden zichtbaar. De scène wordt verlicht door en zachte avondgloed van lantaarns en lampjes. Er is een kraampje met warme puddings te zien.

Puddingvrouw1: ***Aanschouw ons groots assortiment,
een kerstelijke prak.***

Puddingvrouw2: ***Ik heb z'n pudding al geproefd,
en ik ging uit m'n dak!***

Samen: ***Dit is je laatste kans
om kerst echt kerst te laten zijn***

Koor: ***Vol van vrede, geluk en samenzijn, (vinden we fijn)
Vol van vrede, veel geluk en samenzijn (vinden we fijn).***

De poelier houdt een ferme vrouw en haar kleinere man staande door hen een gans, die hij bij de nek vasthoudt, voor de neus te houden.

Poelier: ***Een Koning waardig, deze gans,
Het beste is voor u,***

Grote vrouw: ***Aanschouw dit vlees en deze worst***

Echtgenoot: ***Een rijkge vulde borst***

De vrouw pakt de man in zijn nekvel en sleept hem mee naar een andere kraam.

Koor: ***Dit is je laatste kans
om kerst echt kerst te laten zijn
Vol van vrede, geluk en samenzijn, vinden we fijn,
Vol van vrede, veel geluk en samenzijn.***

Lantaarnopsteker: ***Hoor, de klok slaat vijf uur!***

*Uit de menigte komt een wat kleinere man naar voren, die beleefd zijn pet optilt voor de dames en glimlacht. Hij haast zich in de richting van het kantoor van Scrooge. Dit is **Bob Cratchit**, een aardige man, maar overwerkt en nerveus en eigenlijk alleen op zijn gemak als hij in gezelschap van vrienden en familie is.*

Sam: Bob Cratchit! Het verbaast me dat die oude vrek hem vrij heeft gegeven op deze tijd van de dag.

Vrouw: Maar het is kerstavond.

Sam: Denk je werkelijk dat het die oude Scrooge wat uitmaakt wat voor een dag het is? Je kent hem niet echt, of wel? *(naar Bob, als hij passeert)*

Bob.

Bob: Meneer Billikin.

Sam: *(beetje plagend)* Heeft Scrooge je vrijgegeven voor je kerstinkopen?

Bob: We zijn de hele dag op de beurs geweest. En nu moet ik pijlsnel terug om de boekhouding bij te werken voor ik vanavond naar huis ga.

Vrouw: Maar het is al vijf uur geweest...

Bob: Desalniettemin, meneer Scrooge ziet graag dat alles klopt...

Vrouw: Maar het is kerst...

Bob: Reden te meer, om het klaar te krijgen en wel zo snel mogelijk dus ik wens u beiden een fijne dag en vrolijk kerstfeest.

Beiden: Jij ook een vrolijk kerstfeest, Bob.

Bob gaat snel het kantoor binnen.

Vrouw: Arme man.

Sam: Zeg dat wel.

Vrouw: Weet je, volgens mij is het tijd om naar huis te gaan. Ik heb geen zin om dood te vriezen op kerstavond.

Sam: We krijgen sneeuw voor de dag om is. Let op mijn woorden.

Sam: ***IJzige dag wordt nog een stukje kouder
'k Wist dat het kon, al word ik toch wel steeds een dagje ouder
Klappertandend sta ik in de kou
M'n neus en vingers kleuren langzaam blauw***

**Toch voel ik me van binnen warm en fijn
Want weet dat het nu gauw weer kerst zal zijn, dus...**

Koor: **Stel je niet aan over de koude
Want kerst staat voor de deur
Kom, zingt een kerstlied met z'n allen,
Zingen geeft het leven kleur**

Vrouwen: **Zing niet van bitterkoude botten - ijzig en koud
kerst brengt bij iedereen wat warmte - voor jong en oud**

Mannen: **Onder de maretakken neem je graag de tijd voor een zoen
kerst is de allermooiste tijd waarin je zoiets mag doen**

Koor: **Zing je beste wensen
deze mooie kerst
Zelfs al gaat het plenzen
maak een feest van deze kerst!**

Dikke man: **Gans met vette vulling**

Verkoper: **Port, wijn, brandy, bier**

Dronkelap: **Hier zit lekker spul in**

Verkoper: **Dat geeft ieder**

Koor: **kerstplezier!**

De dronkaard probeert een paar keer geld uit zijn zak te pakken. Uiteindelijk legt hij een hand op zijn oog, haalt met zijn andere hand geld uit zijn zak en zwaait ermee in het gezicht van de drankverkoper.

Verkoper: Weet u al wat u wilt bestellen, meneer?

Dronkaard: Doet u mij maar iets ijs en ijskouds en vol rum.

Verkoper: (Roept) Doris lieverd, ik heb hier iemand voor je.

Een rondborstige dame (Doris) pakt de dronkaard wellustig beet en begint met hem te dansen, omstanders doen mee. Dansscène.

Koor: **Laat vrolijkheid en liefde klinken - zo blij als nooit tevoren
laat de klokken nu maar luiden, kerstgedachte klinkt daar door!
Grappen en grollen die versieren onze dag met jolijt,
vul alle sokken met een overdosis liefde en vlijt.
Laten we lachen, niet meer klagen, niet meer somber en naar,**

Vrouwen: **Toast op het afgelopen en op het komende jaar!**

Mannan: **Toast nu op toen en komende jaar!
Vrede, liefde, blijdschap, voorspoed, warm onthaal,
deze kerstgedachte wens ik jullie allemaal!**

Ebenezer Scrooge baant zich zwaaiend met zijn wandelstok een weg door de menigte; zijn opkomst doet de toch al ijzige temperatuur nog verder dalen. Een vrek met stijve tred, puntige neus, blauwe lippen en vermoeide ogen.

Scrooge: Weg! Ga aan de kant! Hebben jullie niets beters te doen?
Man: 't Is kerst, meneer Scrooge.
Scrooge: Bah! Nonsens! Scheer jullie weg van mijn stoep of ik laat je met geweld verwijderen!
Dickens: *(naar het publiek)* Oh, wat was hij een vrekkige oude gierigaard, die Scrooge! Een melkende, graaiende, schrapende, grijpende hebberige oude zondaar!
Scrooge: *(naar Dickens)* Bent u eindelijk klaar? Ik ben niet doof, hoor.

Man: ***Stil nu, of hij hoort ons!***
Vrouw: ***Zo eng, dat ik ril,***
Koor: ***Als Scrooge in de buurt is,
voelt het griezelig en kil!***

Scrooge: Deze hele verdomde wereld lijdt aan een walgelijk optimisme maar ik heb de oplossing!

Scrooge: ***Zal ik iets vertellen, het is een taboe,
't Gaat over die mooiste tijd, dan is er veel gedoe.
Zoeken naar die pennies, vergeten het gevaar,
ze hebben geen reserve meer voor in het nieuwe jaar.
Hebberig en gulzig, smakkend met hun mond,
vreten zij met veel plezier wat extra's aan hun kont.
Maken vaten port soldaat, groente, vlees en vis
Denken niet aan morgen als er niets te eten is.
Wie is het die jou dan redt, wie geeft je alle goeds?
Liefdadigheid als altijd, het is Ebenezer Scrooge!***

Arme man: Mag ik een momentje van uw tijd, meneer Scrooge?
Scrooge: Tijd is geld, meneer, en je hebt me nu al geld gekost! Scheer je weg!

Scrooge duwt hem met zijn wandelstok aan de kant en loopt door, om na enkele passen plotseling te blijven staan en zich abrupt om te draaien.

Scrooge: Wacht! Jij bent me twintig pond schuldig!
Arme man: Ja, meneer, daar wilde ik het over hebben.
Scrooge: Ik wil geen zielig verhaal, man. De schuld moet vandaag betaald worden.

Arme man: Ik, ik kan u echt niet betalen, meneer. Mijn vrouw, ziet u, is ziek, meneer.

Scrooge: De gezondheid van jouw vrouw is niet mijn zorg. Mijn zorg is wat er van mijn twintig pond zal worden.

Arme man: Ik, ik weet het niet, meneer, echt niet.

Scrooge: Schulden moeten op tijd betaald worden. Lees de kleine letters.

Arme man: Geef me meer tijd, meneer, ik smeed het u.

Scrooge: Tijd is iets wat geen van ons heeft. Ik run een zaak meneer, en het is niet mijn zaak om mensen als jij me te laten uitkleden. Betaal je schuld volledig of je mag kerst gaan vieren in het gevang!

Arme man: Maar...

Scrooge: Goedendag!

Arme man: Alstublieft!

Scrooge: (*zeer beslist*) Goedendag!

Scrooge: ***Handel is mijn wandel, voor meelij is geen tijd.
Laat anderen maar zalvend spreken van liefdadigheid.
Snel pak ik mijn beursje, kom maar met die huur,
Want meelijvragend voetvolk is me veel te duur!
Zijn er geen verdiensten, heb ik geen bestaan.
Als ze graaien naar mijn lieve centjes ga ik naar de maan!
Ze verkwisten alles, geven alles uit.
Straks gaat het wat minder en dan hebben ze geen duit.
Hier ist-ie dan, die regenbui, dat belooft niets goeds
En hij die jou nog redden kan: Ebenezer Scrooge!***

Koor: ***Schulden lopen alsmaar op, het leed komt onverhoeds.
Profiteren doet er maar één!***

Scrooge: ***Wie?***

Koor: ***Ebenezer***

Man: ***Jij verliezer!***

Koor: ***Ebenezer Scrooge!***

Scrooge doet de deur van zijn kantoor open en draait zich om.

Scrooge: Nonsens!

Scrooge gooit de deur met een klap dicht. De vrolijke menigte is er even stil van, maar begint dan langzaam weer te zingen.

Koor: ***Maar laat je eetlust niet verjagen
door deze ouwe krent.***

**En laat die kerel je niet plagen:
 Kerstmis is niet voor die vent!
 Hef nu de glazen met plezier en breng een toast uit, een toast
 Stook nu het vuur op en ontspan je bij je vrienden, zeg proost
 Londen almachtig prachtig wachtend op het kerstfeest, dat komt
 Kerst gaan we vieren, maar nu eerst de boom versieren, de boom
 Hier zijn alle mensen waar je veel van houdt
 Maak er een mooi feest van, Kerstmis is voor jong en oud
 Nog een keer, u roept maar! Zing het telkens weer.
 't Is nog lang niet klaar want Kerstmis vieren smaakt naar meer!**

Mannen: *Kerstmis vieren smaakt naar meer!*
Vrouwen: *Hele fijne dagen*
Mannen: *Hele fijne dagen*
Vrouwen: *Hele fijne, hele fijne*
Mannen: *Hele fijne, hele fijne*
Koor: *Kerstmis vieren smaakt naar meer!*
Kerstmis vieren smaakt naar meer!

Het licht verplaatst zich van de menigte naar Dickens terwijl de menigte verder gaat met waar ze mee bezig was. Enkele straatschoffies draaien het decor waardoor het schaarsverlichte interieur van het kantoor van Scrooge zichtbaar wordt.

SCÈNE 2

Dickens: En ook al liepen feestvierders door de vrieskou met genoeg warmte in hun harten om de Houses of Parliament te verwarmen, het had geen invloed op Scrooge. Geen warmte kon hem warmen, geen winters weer kon hem verkillen. Scrooge was killer dan de koudste wind.

Scrooge zit munten te tellen die hij snel in een geldkistje laat vallen terwijl hij zachtjes getallen mompelt. Bob zit, met zijn dikke sjaal nog om, op een hoge stoel aan zijn lessenaar. Met een ganzenveer schrijft hij ijverig in een groot kasboek. De veer kietelt in zijn neus waardoor hij moet niezen.

Scrooge: Blijf zo niezen en ik houd het in op je salaris. Ik betaal je niet om te niezen. Nies maar zoveel je wilt in je eigen tijd. Dit is mijn tijd en in mijn tijd wordt niet geniest.

Bob: Natuurlijk, meneer. Sorry, meneer Scrooge, het is alleen, mijn kooltjes zijn gedooft. Ik zou u willen vragen...

Scrooge: Willen willen willen! Wat is er toch met deze tijd van het jaar? Iedereen wil van alles voor niets.

Scrooge loopt naar een enorme kist met slot. Hij haalt een grote sleutelbos te voorschijn en kiest er eentje uit. Terwijl hij de kist opent zorgt hij ervoor dat Bob niet kan zien wat erin zit.

Scrooge: Hou je hand eens op.

Terwijl Bob zijn hand ophoudt haalt Scrooge met een grote haardtang een héél klein kooltje uit de kist en laat het in Bobs hand vallen.

Scrooge: En laat het niet te snel opbranden. Het geld groeit me niet op de rug.
Bij nader inzien...

Scrooge grijpt het kooltje met de tang en gooit het terug in de kist.

Scrooge: *(doet de kist weer op slot)* Pak de kaars maar.

Bob schuifelt teleurgesteld terug naar zijn lessenaar. Hij steekt een kaars aan en warmt zijn koude handen aan het vlammetje, daarna pakt hij zijn ganzenveer op en begint weer druk te schrijven. De deur zwaait open en Scrooge laat verschrikt een munt vallen die onder zijn bureau belandt. Hij gaat op zijn knieën om hem op te rapen. Fred komt stralend binnen, met een rozige gloed op zijn wangen en twinkelende ogen. Hij grijnst naar Bob Cratchit, die, verbaast hem te zien, zijn wenkbrauwen optrekt.

Fred: Hi-ho! Nog steeds aan 't werk, Bob? Wat moet dat worden met de kleine Cratchits? Wordt kerst uitgesteld?

Bob: Ik hoop het niet, meneer.

Fred: Boekhouden terwijl je feest moet vieren? Waar is die oude oom van me?
Ik zal hem eens wat vertellen.

Bob wijst onder het bureau van Scrooge. Fred gaat naast het bureau staan en roept.

Fred: *(opgewekt)* Een vrolijk kerstfeest, oom! God zegene u!

Scrooge knalt met zijn hoofd tegen het bureau als hij opspringt. Hij heeft de penny in zijn hand.

Scrooge: *(stopt de penny in het geldkistje en slaat het met een klap dicht)*

Bah! Nonsens!

Fred: *(met gespeelde verbazing)* Kerst nonsens, oom? Dat kunt u niet menen, dat weet ik zeker.

Scrooge: *(Doet snel het kistje op slot en frummelt het weg)* Dat meen ik wel.
Vrolijke kerst! Wat voor reden heb je om zo vrolijk te zijn? Je bent arm

genoeg.

- Fred:** Kom, op. Waarom zo somber? U bent rijk genoeg.
Scrooge: *(Heeft geen antwoord behalve...)* Bah! Nonsens.
Fred: Niet zo dwars zijn, oom.

2. Shillings, pounds en pence - Scrooge, Fred & Bob

- Scrooge:** Wat kan ik anders zijn zolang ik leef in deze wereld vol sukkels? Vrolijk kerstfeest! Wat is kersttijd voor jou anders dan een tijd om rekeningen te betalen terwijl je geen geld hebt en tijd om te ontdekken dat je weer een jaar ouder bent, maar geen uur rijker? Als er één ding is dat mijn gewoonlijk uitstekende humeur aantast, dan is het wel een rossige man die seizoensgebonden brabbeltaal uitslaat!

- Scrooge:** ***'k Ben een gentleman zo gentle als een gentleman kan zijn
Eerbiedwaardig en heel nobel en van top tot teen zeer fijn.
'k Ben een man die tam'lijk sober en vooral bedachtzaam leeft
en ik ben een man die zo men zegt zeer grote klasse heeft
Er is één ding dat mijn waardige humeur bederven zal
als die gekken over Kerstmis praten is dat echt gelal!
Dus neem je Vrolijk Kerstfeest, dat nooit vrolijk is geweest
Wat echt goed is voor de mens, dat zijn shillings, pounds en
pence!
Echt zinvol voor de mens zijn shillings, pounds en pence
Hang je sokken bij de haard en doe maar meer van die nonsens
hang je zelf erbij en laat me bij m'n shillings, pounds en pence.***

- Scrooge:** Als het aan mij lag, zou elke idioot die steeds maar "Vrolijk kerstfeest" zegt, gekookt moeten worden in zijn eigen pudding en begraven worden met een tak hulst door zijn hart.

- Fred:** U mist een van de mooiste tijden van het jaar, oom. Toe, vier het met mij en mijn familie.

- Scrooge:** Familie? Een van de redenen waarom ik alleen leef!

- Scrooge:** ***Bedelen en treiteren doen neven, nicht en oom
graaien, grijpen, rotte appels vallen niet ver van de boom
Ach, ze snaaien uit je buidel, kloppen munten uit je zak
maar ontkennen doen ze altijd, ja, ze liegen met gemak
en ze leven lekker makkelijk, spenderen al jouw geld
dat ze lenen op jouw naam, alsof ze nooit iets anders doen.
En als je aan de grond zit, genieten ze intens,***

zitten aan de Rivière, van jouw shillings, pounds en pence

Fred: Oom, u meent dat toch niet echt?

Scrooge: ***Echt zinvol voor de mens, zijn shillings, pounds en pence
Mensen zijn mijn ding niet, dat is niet wat ik wens
want ik ga veel liever werken voor mijn shillings, pounds en
pence.***

Fred: Oom, ik vraag u niets. Waarom kunnen we geen vrienden zijn? Kom toch bij mij en mijn vrouw eten morgenavond.

Scrooge: Vrouw? Wat heeft je beziel je een vrouw te nemen?

Fred: Ik werd verliefd.

Scrooge: Je werd verliefd! Stommeling, opgezadeld met nog een kostenpost.

Fred: Ik houd van haar.

Scrooge: Vrouwen! Geen moment rust! Er is een reden waarom Engels de moedertaal genoemd wordt, meneer: vader krijgt nooit de kans haar te gebruiken.

Scrooge: ***Een vrouw is als een molensteen die hangt zwaar om je nek
en haar eindeloze kletspraat maakt ons mannen knettergek
Wil een splinternieuwe kamer, met alles d'rop en d'raan
die protserige pracht en praal dat kan toch niet bestaan!
En als ze het fortuin opmaakt, wordt manlief stapeldol
want het is haar niet genoeg, ze gaat weer verder aan de rol
Pak haar koffers en haar jurken, zeg haar: "Weg jij lelijk mens!
en hou je dievenvingers van mijn shillings, pounds en pence"***

Fred: Wat we ook hebben, oom, we delen het graag.

Scrooge: ***Van waarde voor de mens zijn shillings, pounds en pence
Je ziet haar dikker worden, haar figuur dat wordt immens
Er is één ding wat ik groter wens, da's shillings, pounds en pence
Dus neem je Vrolijk Kerstfeest, en stop het waar je wilt
De absolute liefde is aan mij echt puur verspild.
Je mag zeggen wat je wilt en me bespotten wat je kan
'k zit royaal en comfortabel op mijn guldens, marken, kronen
franken, drachmen, roebels, centen en mijn shillings, pounds en
pence!***

Scrooge: Zo, ik heb mijn zegje gedaan en daarmee uit!

Fred: Oom!
Scrooge: Laat me met rust!
Fred: Wat u ook zegt, ik ben vastberaden u te laten genieten van deze tijd.
Scrooge: Tja, dat heeft jou al zoveel goeds gebracht, hè!
Fred: Er zijn heel veel dingen waar ik me goed bij voel zonder er ook maar iets aan te verdienen, durf ik te zeggen, waaronder kerst, maar ik heb kersttijd altijd beschouwd als een goede tijd; een tijd van vergeving, vrijgevigheid en vrede en daarom, oom, ook al heeft het me nooit een cent opgeleverd, geloof ik dat het mij veel goed heeft gedaan en nog veel goed zal doen, godzijdank!

Bob applaudisseert spontaan en Scrooge draait zich met een ruk om, om Bob recht aan te kijken. Bob doet snel alsof hij van de kou in zijn handen klapte en gaat door met zijn armen en voeten te bewegen tegen de kou, terwijl hij in zijn handen blaast.

Scrooge: Als ik nog ook maar een geluid van jou hoor, ben je met kerst je baan kwijt! *(tegen Fred)* Je kunt praten als Brugman, meneer, waarom ga je niet de politiek in?

Scrooge gaat weer achter zijn kasboek zitten.

Fred: Toe nou oom, komt u morgen bij ons eten of niet?
Scrooge: Ik zie me eerder vuren opstoken in de hel.
Fred: Dat beschouw ik dan maar als een nee. Nou, jammer dat u zo resoluut bent, maar ik behoud mijn kersthumeur tot het einde, dus vrolijk kerstfeest, oom!
Scrooge: Goedemiddag!
Fred: En een gelukkig Nieuwjaar.

Fred kust Scrooge snel bovenop zijn hoofd, waardoor de oude man in woede ontsteekt.

Scrooge: Eruit!

Fred vertrekt maar draait zich in de deuropening nog een keer om.

Fred: Vrolijk kerstfeest, Bob!
Bob: U ook een vrolijk kerstfeest meneer.

Scrooge kijkt met boze blik naar Bob terwijl Fred vertrekt. Bob begint weer driftig te schrijven achter zijn lessenaar. De klok slaat zeven uur. Bob ruimt snel zijn lessenaar op en grijpt zijn jas. Scrooge kijkt op van zijn werk.

Scrooge: De tijd vliegt! Die klok loopt voor!

Bob kijkt naar hem. Scrooge slaat zijn kasboek dicht.

Scrooge: Je wilt zeker morgen vrij?

Bob: Als dat enigszins uitkomt, meneer.

Scrooge: Het komt niet uit en het is ook niet eerlijk.

Scrooge staat op en Bob grijpt snel de jas van Scrooge om die voor hem op te houden.

Scrooge: Als ik je een halve kroon zou geven om morgen te komen, zou je je gebruikt voelen, toch?

Bob lacht flauwtjes.

Scrooge: En toch vind je niet dat ik gebruikt wordt wanneer ik een dag loon betaal zonder dat je komt werken.

Bob: Het is maar één dag per jaar, meneer.

Scrooge: Een zwak excuus om een man zijn geld afhandig te maken met kerst!

Scrooge telt enkele munten en stopt ze in de hand van Bob.

Scrooge: Wees overmorgen tenminste op tijd!

Bob: Natuurlijk, meneer, dank u meneer. Vrolijk...

Bob maakt zijn zin niet af, terwijl Scrooge hem kwaad aankijkt, en maakt dat-ie weg komt.

Scrooge: *(mopperend in zichzelf)* Heb je er nog zo een! Mijn bediende! Vijftien shillings per week, een vrouw en een bende schreeuwende rotblagen en nog steeds heeft hij het over een vrolijk kerstfeest! Ik kan nog beter naar het gesticht gaan. Daar vind ik nog meer verstand dan hier.

We horen buiten een zacht stemmetje God Rest Ye Merry Gentlemen zingen. Scrooge pakt zijn wandelstok, opent de deur en jaagt het jochie weg.

SCÈNE 3

Scrooge: Scheer je weg met dat irritante kattengejank!

Hij draait zich om, om de deur op slot te doen.

Jochie/meisje: Nou zeg, het is toch zeker kerstmis!
Scrooge: *(keert zich om en zwaait dreigend met zijn stok naar de jongen)*
Nonsens! Ik zal je met je kerstmis!
Jochie/meisje: Misselijke oude vrek!
Scrooge: Jij kleine...

Als hij zich omdraait ziet hij Sam Billikin stiekem staan lachen.

Scrooge: Samuel Billikin! *(hij haalt zijn notitieblokje en pen tevoorschijn)* Wat een toeval!
Sam: *(ineens ontnuchterd)* Ah, meneer Scrooge...
Scrooge: Ik krijg nog geld van u. Vijf shilling.
Sam: Ik heb een slechte week achter de rug.
Scrooge: Een slechte week? Sinds wanneer heeft een kastanjeverkoper een slechte week met kerst?
Sam: Ik heb meer mensen op de pof laten kopen dan normaal, meneer. Sommigen kunnen het zich niet veroorloven...
Scrooge: Ik leen geen geld uit zodat anderen vrijgevig kunnen zijn, meneer. Dat is een luxe die zowel jij als ik ons niet kunnen veroorloven. Vijf shilling!
Sam: Kunt u niet een klein beetje begrip tonen, meneer?
Scrooge: Dat kost je twee shilling extra voor de moeite.
Sam: Maar, meneer Scrooge!
Scrooge: Ik kan je je kraampje afpakken.
Sam: Twee shilling dus.
Scrooge: Een heel scherpzinnig zakenman!
Sam: Dank u, meneer Scrooge.

Het jochie komt terug en trekt een lange neus naar Scrooge. Scrooge zet de achtervolging in, zwaaiend met zijn stok, terwijl de andere verkopers terugdeinzen. Aan de ander kant komt Bob Cratchit op met Tiny Tim op zijn schouders.

Bob: Nou, Tim, mijn zoon, wat wordt het? Waar beginnen we?
Tim: Kerst is geen kerst zonder pudding, Pap.
Bob: Gelijk heb je, mijn jongen. Maarre... de gans dan?
Tim: Die moeten we ook hebben.
Bob: Een gans en een pudding! Het ziet er naar uit dat we een muntje op moeten gooien. Kop: de pudding, munt: de gans.
Tim: Je moet hem niet verliezen, Pap, anders we hebben geen van beiden.
Bob: Slimme jongen! Wat zou je moeder zeggen als we met lege handen thuis kwamen?

Bob gooit een munt omhoog, vangt hem op en kijkt ernaar.

Bob: Dat wordt dus gans!

Tiny Tim kijkt een beetje sip.

Bob: Gans voor, pudding na!

Tim lacht en Bob tilt hem weer op zijn schouders. Dan komen ze bij de poelierkraam.

Poelier: (glimlachend) Meneer Cratchit! Jongeheer Cratchit!

Bob: Wat is het beste dat je hebt, meneer Parry!

Poelier: Ik heb vogels waar de koningin van zou watertanden.

Bob: Dat geloof ik graag, meneer Parry, maar wij zijn gewone mensen, wat heb je voor een shilling?

3. 't Goede komt - Bob & Tim Cratchit

Tim: We zullen een mooie kerst krijgen, of niet Pap?

Bob: ***'t Goede komt, als je maar wacht
Voor iedereen, voor jou en mij voor lui met macht
Maar wat ik weet, wel zeer gewis
Is dat het goede al in jou aanwezig is
Ben jij bij mij, dan is het goed
Want zo'n moment is dan zoals het wezen moet
't gebeurt helaas niet al te vaak
Maar zie ik jou en zie jij mij dan is het raak***

Samen: ***'k Voel me als een veertje,
wij zijn samen echt een supervrolijk paar
Zijn we met z'n tweeën
dan leidt liefde ons zo door het hele jaar***

Bob: Nou, Tim wat hebben we nog meer nodig?

Tim: De pudding, Pap, de pudding!

Bob: (*plagerig*) Nee! Wie bedenkt dat nou? Een pudding? Op kerstavond?

Tim: Er moet gewoon een pudding komen, Pap, je hebt het zelf gezegd!

Bob: En gelijk heb je, Tim! Wat is kerst zonder pudding? We zoeken de beste die er is, nou ja, de beste die je voor een penny kunt kopen.

Bob en Tim zoeken een kerstpudding uit, ze zingen erbij en Bob geeft de verkoper een penny.

Bob: *'t Goede komt, als je maar wacht*
Tim: *De grootste pudding waar je al die tijd naar smacht*
Bob: *Zo zoet als jij*
Tim: *Zo groot als mij*
Bob: *En met de Kerst eten we sjiek dat hoort erbij.*
We kochten gans, een heel goed plan
Tim: *En moeder maakt een maal dat prijzen winnen kan*
Bob: *Al kocht ik veel, de hele boel*
valt in het niet met wat ik voor jou altijd voel
Samen: *'k Voel me als een veertje,*
wij zijn samen echt een supervrolijk paar
Zijn we met z'n tweeën
dan leidt liefde ons zo door het hele jaar

Ze lopen langs een kraam vol met felgekleurd speelgoed. Een stelletje verwende kinderen zegt tegen hun moeder wat ze allemaal willen hebben. Tim en Bob blijven staan kijken.

Verwend kind 1: *Ik wil een boot met een kompas*
Verwend kind 2: *Ik wil een popje met een paarsfluwelen jas*
Verwend kind 1: *En die soldaat gemaakt van hout*
Ouder: *Die krijg je zomaar niet want jij bent wel 's stout!*

Verderop passeren Bob en Tim de drankkraam. Een vrouw probeert haar dronken man er vandaan te slepen.

Dronkelap: *Ik wil een neut*
Vrouw: *'t is veel te vroeg*
Dronkelap: *Maar ik wil wèl een neut*
Vrouw: *Je doet al raar genoeg*
Tim: *Bij onze boom, ligt geen cadeau,*
Maar alle liefde van de wereld geef ik zo!
Samen: *'k Voel me als een veertje,*
wij zijn samen echt een supervrolijk paar
Zijn we met z'n tweeën
dan leidt liefde ons zo door het hele jaar
Koor: *'t Goede komt, als je maar wacht*
Voor iedereen, voor jou en mij, voor lui met macht
Maar wat ik weet, wel zeer gewis
is dat het goede al in jou aanwezig is
Ben jij bij mij, dan is het goed

***Want zo'n moment is dan zoals het wezen moet
't gebeurt helaas niet al te vaak
Maar zie ik jou en zie jij mij dan is het raak
Want zie ik jou en zie jij mij dan is het raak
Maar zie ik jou en zie jij mij dan is het raak***

**Verkopers:
Bob:**

Terwijl de menigte zich verspreidt loopt Scrooge richting voordeur, gevolg door twee heren. De een is Dickens, met lange overjas en hoge hoed, de ander is een rondbuikig type met een lange sjaal.

Dickens: Ah, meneer Scrooge, geloof ik.
Scrooge: Geloof maar wat u wilt.
Dickens: Heb ik het genoeg met meneer Scrooge?
Scrooge: Genoegen! Ik kan u verzekeren dat het niet mijn genoeg is en ik ben er zeker van dat het niet uw genoeg zal worden.
Heer 2: Onzin, meneer Scrooge wij halen altijd genoeg uit de vrijgevigheid van onze vrienden.
Scrooge: Vrijgevigheid? Wat is dit?!?
Heer 2: Wij vertegenwoordigen de Stichting ter bestrijding van armoede.
Scrooge: Bah!
Dickens: In deze feestelijke tijd van het jaar meneer Scrooge is het meer dan wenselijk dat wij een kleine bijdrage doneren aan de armen en behoeftigen die het erg zwaar hebben in de huidige tijd.
Heer 2: Vele duizenden ontberen de eerste levensbehoeften. Honderdduizenden hebben geen fatsoenlijk onderkomen.
Scrooge: Zijn er geen gevangenissen?
Heer 2: Er zijn genoeg gevangenissen, meneer.
Scrooge: En de armenhuizen? Zijn die nog steeds in gebruik?
Heer 2: Oh jawel meneer, nog steeds. Maar ik zou wensen dat dat niet zo was.
Scrooge: Oh, gelukkig, ik was al bang na wat u net vertelde, dat er iets gebeurd was waardoor ze hun nuttige werk moesten stoppen!
Heer 2: *(verontwaardigd)* Sorry, maar...
Scrooge: Geen probleem!
Dickens: Eh... wij proberen een stichting op te richten, om voor de armen wat te eten en te drinken te kopen, en spullen om warm te blijven. We hebben bewust deze tijd van het jaar gekozen omdat dit de tijd is waarin de ontbering het zwaarst weegt en overvloed gevierd wordt.
Heer 2: Wat kunnen we namens u noteren?
Scrooge: Niets!
Heer 2: Wenst u misschien liever anoniem te blijven?
Scrooge: Ik wens met rust gelaten te worden!

4. Ebenezer Scrooge (reprise)

- Heer 2:** We hoopten dat u een kleinigheid zou willen geven om uw naasten te helpen.
- Scrooge:** Iets geven? Maar natuurlijk! Ik zal u iets geven, mijn mening...
Ik ben zelf niet vrolijk met kerst en ik kan het me ook niet veroorloven luie mensen op te vrolijken! Ik help enkel de instanties die ik u eerder heb genoemd, die kosten mij al meer dan genoeg. Klagende nietsnutten gaan daar maar naar toe!
- Dickens:** Het armenhuis meneer? Velen kunnen daar niet naar toe, meneer en menigeen zou liever sterven.
- Scrooge:** Als ze toch liever doodgaan, moeten ze dat vooral niet laten! Een goede manier om wat aan de overbevolking te doen!
- Heer 2:** Meneer! Wij zijn hier op aarde om goed te zijn voor anderen!
- Scrooge:** Waarvoor zijn die anderen dan hier? Geen penny!!
- Dickens:** *(bijna smekend)* Meneer Scrooge, u weet zeker dat u het niet wilt overwegen?
- Scrooge:** Ik ken mijn mening, heren en ik ken mijn zaak. Dus laat mij mijn zaakjes regelen en doet u dat met de uwe! Een goede avond!!

De heren schudden hun hoofd en vertrekken.

- Scrooge:** Parasieten en bloedzuigers! Wat is dat toch met deze tijd van het jaar dat ze uit alle hoeken en gaten komen kruipen? De straten zijn ermee besmet. Ik krijg er de rillingen van!!!

Boven het fluisteren van de wind uit horen we de stem van Marley.

- Marley:** Scroooooooooooge!
Scrooge: *(keert zich plotseling om)* Wat was dat?

De klopper op de deur verandert in het spookachtig verlichte gezicht van Marley. Het kijkt Scrooge medelijdend aan. Scrooge stapt er voorzichtig naar toe.

- Marley:** Scroooooooooooge!
Als Scrooge het gezicht probeert aan te raken vervaagt het.

- Scrooge:** Marley? Jacob Marley?

Plotseling gaat de deur open en verschijnt er een bundel lakens op benen. Scrooge deinst

achteruit voor dit nieuwe spook. Achter de lakens blijken Mevrouw Dilber en Mevrouw Filch schuil te gaan.

Mevrouw Dilber: Wasdag, meneer Scrooge!
Mevrouw Filch: U kijkt of u een geest hebt gezien!
Scrooge: (*stamelt*) Marley?
Mevrouw Dilber: Meneer Marley is al 7 jaar dood, meneer Scrooge. Gossiemijne, hoe komt u daar nou op?
Scrooge: Ik dacht dat ik zag... ik bedoel... laat maar.
Mevrouw Filch: Al zeven jaar dood op kerstavond! Het was verschrikkelijk!
Zo dood als een pier, wat dat dan ook mag wezen. Een nachtmerrie!
Hij zat in zijn stoel, zijn gezicht verwrongen van vreselijke pijnen en doodsangst (*ze doet het even na*). Ik hoop dat hij vredig is heengegaan!
Mevrouw Dilber: Weet u het zeker dat u in orde bent, meneer Scrooge?
Scrooge: Het was alleen maar de wind.
Mevrouw Filch: Oh ja, dat heb ik ook altijd!
Scrooge: Wat doen jullie hier nog?
Mevrouw Filch: Het is traditie om je werksters een tip te geven met kerst!
Scrooge: Ik zal je een tip geven: gebruik minder van dat dure stijfsel!!!
Mevrouw Filch: Nou, dank u wel dan, voor niks!
Mevrouw Dilber: Morgenvroeg zijn we terug met schone lakens, meneer Scrooge!
Misschien maak ik nog wel wat lekkers voor u voor kerst.
Scrooge: Ik hoef je liefdadigheid niet!
Mevrouw Dilber: Wat u wil, mij best, het komt toch wel op!
Scrooge: Zorg nou maar dat die lakens direct weer terug komen!

Scrooge smijt de deur achter hen dicht.

Mevrouw Dilber: Zag je die ouwe kniepert? Ogen als schoteltjes!
Mevrouw Filch: Als je het mij vraagt gaat hij dezelfde kant op als Marley!
Mevrouw Dilber: Zag zo wit als een laken!
Mevrouw Filch: Witter dan mijn lakens in elk geval!
Mevrouw Dilber: Nou, dat is niet zo moeilijk! Jij bent ook nogal zuinig met de zeep!
Mevrouw Filch: Hé! Zeg dat nog eens!
Mevrouw Dilber: (*vlak voor haar neus*) Ik zei, jij bent zuinig met de zeep!
Mevrouw Filch: (*deinst terug*) Okee, okee! Wat ga jij doen met kerst?
Mevrouw Dilber: Nou, mijn man is op zoek naar een lekkere vette gans. (*kijkt veelbetekenend naar Mevrouw Filch*). Laten we maar hopen dat hij die niet vindt, want dan lig ik eruit!!!

Al kwebbelend gaan zij af. Het licht dimt en op de maan zien we dat het 10 uur is, in de verte

slaat de klok.

SCÈNE 4

Scrooge is in nachtgewaad en met een brandende kaars onderweg naar zijn slaapkamer. We zien een groot hemelbed met gordijnen, een bel met trekkoord aan de muur, een leunstoel, een open haard en een staande spiegel.

Scrooge: *(een beetje bibberig)* Alleen een beetje licht in mijn hoofd, dat is alles. Deze hele poppenkast rondom kerst maakt me altijd wat zwaarmoedig. Spoken op deurkloppers, bah! Hersenspingsels, absolute lariekoek! Het zal een koutje zijn, niets anders. Een beetje opgewonden en ik zie meteen spoken. Iets te eten zal wel helpen tegen deze idioterie.

Scrooge pookt het vuur op, neemt een klein pannetje van de kant en gaat voor de haard zitten om zijn pap op te eten. Hij neemt een hap terwijl we een spookachtig fluisteren van de wind horen.

Marley: Ebenezer Scrooge!

Scrooge huivert, zijn ogen schieten heen en weer. Hij staat op om zijn kamerjas, die aan een haakje aan de deur hangt, te pakken. De kamerjas gaat vanzelf omhoog en zweeft langzaam richting hemelbed. Hij wrijft zijn ogen uit en kijkt nog eens.

Scrooge: Nonsens!

Scrooge ijsbeert door de kamer, niet op z'n gemak. Na een paar rondjes en nerveuze blikken naar de deur, pakt hij zijn kamerjas op en kijkt er in. Langzaam schuift hij een arm door de mouw en schrikt van zijn hand als die eruit komt.

Scrooge: Pure onzin!

Hij gaat zitten en knoopt de kamerjas dicht. Hij zit nog maar amper of de oude bel aan de muur begint uit zichzelf te bewegen; eerst heel zachtjes met nauwelijks geluid, daarna steeds harder terwijl overal in huis bellen beginnen te rinkelen. Na zo'n 20 seconden stoppen alle bellen abrupt. Stilte.

Scrooge kijkt om zich heen. Plotseling het geluid van een zware deur die ergens in huis met een oorverdovende knal wordt opengegooid, gevolg door het galmende, rinkelende geluid van iemand die een zware ketting achter zich aan door het huis sleept. Een sonoor gekreun zwelt langzaam aan.

Scrooge: *(praat tegen zichzelf)* Het blijft nonsens! Het bestaat niet!

Het kreunen verandert in gehuil als de geest van Jacob Marley pal voor de ogen van Scrooge uit de haard de kamer in komt. Het bijna gedoofde vuur laait op in de haard. De geest zweeft door de lucht, met wilde haardos, in gilet, maillot en op laarzen. Een grote doek is om Marley's kin en hoofd geknoopt. Een lange ketting met daaraan geldkistjes, hangsloten en sleutels, beurzen, kasboeken en schuldpapieren, alles van zwaar ijzer is om zijn middel bevestigd. De kettingen zitten als draden van een enorm spinnenweb aan zijn armen en benen vast. De kettingen knarsen en piepen.

Scrooge: Hela! Wat wil je van me?
Marley: Veeeeel!
Scrooge: Wie ben je?
Marley: Vraag wie ik was!
Scrooge: Wie was je dan?
Marley: In leven was ik je compagnon! Jacob Marley!

Marley gaat bovenop het hemelbed zitten. Scrooge staart naar starre, glazige ogen van de geest terwijl deze doodstil zit.

Scrooge: Marley??
Marley: Geloof je niet in mij?
Scrooge: Nee, zeker niet.
Marley: Twijfel je aan jezelf?
Scrooge: Nooit.
Marley: Waarom nu dan wel?
Scrooge: Ik heb vast iets verkeerd gegeten! Waarschijnlijk dat stukje biefstuk van gisteren! En die biefstuk was een stuk dooier dan jij!

Hierop slaakt de geest een angstaanjagende kreet en rammelt zijn kettingen met zoveel woede en lawaai dat Scrooge zich krampachtig aan de stoeleuning vastklampt om niet flauw te vallen.

Scrooge: Genade!!! Akelige verschijning, wat doe je hier?
Marley: Jij bent toch zo nuchter, geloof je in mij of niet?
Scrooge: Ja, ik geloof je! Ik moet wel! Maar waarom lopen er geesten op de aarde rond en waarom komen ze dan bij mij?

5. Staal aan staal - Marley

Marley jammert bloedstollend terwijl hij opstijgt. Scrooge zoekt dekking achter de leunstoel.

Marley: *Treurnis, diepe treurnis wacht mij morgen
Want ik ben nu zwaar veroordeeld om met mensen mee te gaan
Kijk wat ik niet delen kan, m'n leven lang
heb ik gezorgd dat ik zelf in 't middelpunt bleef staan
'k weet niet hoe je goeie dingen doet
Ik weet niet hoe je lieve arme mensen helpen moet
Elk mens zal mij haten
Geluk heeft mij verlaten
Wanhoop overmant mij
't is tijd dat ik iets goeds krijg aan mijn zij*

Scrooge: Ben je vastgeketend, Jacob?

Marley: Ik draag de ketting die ik tijdens mijn leven gesmeed heb. Elke schakel van deze eeuwige keten heb ik gemaakt uit vrije wil. En, als ik het kon, zou ik ze stuk voor stuk breken, maar ze zijn mijn last, mijn straf. Iedere keer dat ik me afwendde van hen die mij nodig hadden, smeedde ik een extra schakel. Luister Scrooge, beter je leven nu het nog kan!

Marley: *Luister naar me, stil, aandachtig
Vrees de hel zo oppermachtig
Luister naar mij want mijn tijd is kort
Kijk naar mij ik ben doorzichtig
Want ik leefde niet voorzichtig
Daarom loopt die ketting eeuwig door
O het rink'len, och hoe zwaar
Neem nu een and're weg en vlucht van dit gevaar*

De gekwelde zielen komen uit alle hoeken en gaten de kamer binnen. Uit kasten, uit de haard, onder en boven op het hemelbed, vanachter de gordijnen van het bed. Scrooge draait rond naar alle verschijningen. Ze zijn allemaal hetzelfde gehuld in kettingen met geldkistjes en sleutels.

Marley: *Staal aan staal we smeden
Steeds een stukje meer
Ziek van wat we deden
Nog even en dan moet jij ook een keer*

Geesten: *Oehoehoeoeoe, oehoehoeoeoeoe!*

Marley: *Staal aan staal steeds sterker
ieder stukje past
Die van jou dat merk je
Is net zo lang als deze ooit eens was*

Geesten: *Oehoehoeoeoeoeoe!*

Marley: *(gebarend naar een zeer afschrikwekkende geest)*

Jeremiah zwaar getekend
Vol van smart want uitgerekend
hij wordt achtervolgd door hordes uit de hel
Vrek was hij uit overtuiging
Maakt een hele diepe buiging
als ik hem met niks tevreden stel
Al z'n munten, al z'n geld
Daar heeft-ie niks meer aan nu hij voorgoed is uitgeteld
Edgar gek geworden
Luister naar 't verhaal
Bouwde op zijn kosten
Een drijvend huis voor eendjes in 't kanaal
Ach die eendjes vond hij vast heel lief
Altijd goed bij zinnen
Geestelijk nooit moe
Maar al wat hij kon winnen
was een kaartje naar de onderwereld toe
Oehoehoeoeoeoehoe!
Ja toen wij handelden met onze goede naam
Maar nu is alles weg, een smet op onze faam
Alle winst, ons hele kapitaal
Dat zit nu in die ketting van zwaar staal
Overvolle beurzen
Helpen ons nu niks
liggend in een lijkkoets
Heeft de dood zijn zaken al gefikst

Geesten:

Marley:

Geesten:

Marley:

Geesten:

Marley:

Ziel 1:

Ik was altijd smerig, stinkend rijk en moet je me nu zien.

Ziel 2:

Nou, smerig en stinkend ben je in ieder geval nog steeds!

Instrumentaal en dans van de gekwelde zielen

Marley:

Geen ziel zag het lijden om ons heen. We waren blind voor de behoeften van anderen.

Geesten:

Blind!

Marley:

Nu zijn we gedoemd zo over de aardkloot te lopen en beseffen dat we het niet meer kunnen veranderen, hoe hard we het ook proberen.

Geesten:

Verdoemd!

Marley:

Ik had geen greintje gevoel in mijn hart.

Geesten:

Gevoel!

Marley:

Oh zo 'n man was ik, Ebenezer zo was ik.

Scrooge: Maar je was toch altijd een goed zakenman, Jacob.
Marley: Zaken! De medemens was mijn zaak, ieders welzijn was mijn zaak, liefdadigheid, medelijden en zorg, dat waren mijn zaken, (*jammerend*) luister dan toch!
Scrooge: Je laat me weinig keus!
Marley: Ik ben hier deze nacht om je te waarschuwen, nu heb je nog de kans om aan dit lot te ontsnappen.
Scrooge: Je was altijd een goede vriend voor mij!
Marley: Je zult bezocht worden door drie geesten.
Scrooge: En is dat goed dan?
Marley: Verwacht de eerste als de klok 1 uur slaat. De tweede om 2 uur, en de derde klokslag 3.

Marley: *Tijd gaat vlug, secondes suizen
zoeven voort langs alle huizen
zijn dan in een oogwenk weer voorbij
Iedereen die één cent waard is
Hooft de geesten, wat hun raad is
Jij krijgt nu een tweede kans erbij
Staal aan staal steeds vager
Onze taal verstomt
Wij gaan nu steeds lager
Zorg dat hetzelfde jou niet overkomt
Oehoehoeoeoeoeohoe!*
Geesten:

Als een canon.

Marley: *Staal aan staal aan....*
Ziel 1: *Staal aan staal aan....*
Ziel 2: *Staal aan staal aan....*
Marley: *Staal aan staal aan....*
Ziel 1: *Staal aan staal aan....*
Ziel 2: *Staal aan staal aan....*

Terwijl ze doorgaan krijgt Marley boven hen uit.

Marley: *Luister heel goed Ebenezer
Luister naar de geesten snel
Hoor nu wat ze zeggen anders
Kom je in de hel*
Ziel 1: *Staal aan staal aan....*

Ziel 2: *Staal aan staal aan....*
Marley: *Staal aan staal aan....*
Koor: *Staal!*

De vlammen van het vuur laaien op en rook vult de lucht. Marley zinkt in de vlammen van de hel en zijn groep van gekwelde zielen is weg. Scrooge kijkt om zich heen. Hij onderzoekt de plek waar Marley verdwenen is.

Scrooge: Nons... *(het woord bevriest op zijn lippen)*

Scrooge kruipt in bed en trekt de gordijnen om zich dicht. Het licht gaat langzaam uit. We horen gesnurk terwijl de slaapkamer langzaam weer lichter wordt. De klok slaat het kwartier. Plotseling steekt Scrooge zijn hoofd tussen de gordijnen van het bed door.

Scrooge: Kwart over...

Scrooge verdwijnt weer achter de gordijnen. Even later slaat de klok opnieuw. Het hoofd van Scrooge verschijnt nu tussen de gordijnen aan de zijkant van het bed.

Scrooge: Half...

Scrooge verdwijnt weer. De klok slaat nogmaals en weer zien we het hoofd van Scrooge.

Scrooge: Kwart voor...

Weer is hij weg. Klok slaat. Plotseling worden de gordijnen door Scrooge wijd opengetrokken.

Scrooge: Zie je wel, één uur, niks aan de hand!

Scrooge sluit de gordijnen rondom weer. Na een poosje gaan de gordijnen vanzelf weer open en zien we Scrooge doodsbenauwd op bed zitten met opgetrokken dekens. Aarzelend glipt hij uit bed en begint te ijsberen. Als hij langs de spiegel komt wordt hierin een akelige gloed zichtbaar. We horen vlammen knetteren. Scrooge ziet een vage schaduw in de spiegel, maar niet van zichzelf. Het licht wordt sterker en Scrooge draait ernaar toe, zijn ogen beschermend tegen de gloed.

Scrooge: Ben jij de geest van de voorspelling?

Christmas Past: Jazeker!

Scrooge: De gloed verblindt mijn ogen, ik zie niets meer! Dim het licht.

Christmas Past: Kun je de gloed niet verdragen? Het verlicht je verdrongen verleden.

Scrooge: Alstublieft, geest!

Het licht wordt minder fel en we zien in de spiegel de gedaante van de geest van Christmas Past.

Een oudere man in een wit pak, oranje-rode vlammende pruik en kalme, geruststellende stem.

Scrooge: Wie en wat ben je???

Christmas Past: Ik ben de geest van het verleden.

Scrooge: Lang geleden?

Christmas Past: Nee, jÓuw verleden.

Scrooge: Mag ik u vragen wat u hier komt doen?

Christmas Past: Ik kom voor jouw welzijn.

Scrooge: Een ongestoorde nachtrust is beter voor mijn welzijn.

Christmas Past: Een kans op een beter leven dan?

Het licht wordt weer oogverblindend fel en Scrooge houdt de handen voor zijn gezicht. Als het licht dimt staat de geest van Christmas Past naast hem in de kamer. Scrooge maakt van schrik een sprongetje.

Scrooge: Eh... blijf je lang? Ik heb namelijk morgen een erge drukke dag, weinig tijd en...

6. Schijn je licht - Christmas Past

Christmas Past laat de kamer oplichten. Het licht wordt steeds feller, tot oogverblindend.

Christmas Past: Let goed op. Kom, kijk naar die zaken die verborgen zijn in de donkere krochten van je geest.

Christmas Past: ***Schijn je licht terug in de tijd
en een t'rugblik zonder spijt
In alle gaten in elke hoek
Vind je oude schatten als je maar goed zoekt
De liefde die verloren was
Toen je hart bevroren was
Herinner ook je hoop en vrees
Die zijn minder nu de tijd is langsgeweest
In het duister schijnt mijn geest
Naar wat vroeger is geweest
Als een licht, een helder licht
Kijk met mij, 't verleden komt in zicht***

SCÈNE 5

Als het licht weer afneemt staan ze op een besneeuwd laantje waar kinderen spelen. De slaapkamer is verdwenen. Een klein jongetje, dik ingepakt tegen de kou, staat in zijn eentje